

Nr 212.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § i lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och om virkestaxering; given Stockholms slott den 10 mars 1923.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § i lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 46 § i lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering.

Härigenom förordnas, att 46 § i lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och om virkestaxering skall erhålla följande ändrade lydelse:

46 §.

De bestyr, som enligt här ovan meddelade föreskrifter åligga kommunalnämnd, skola i *stad*, utom Stockholm, fullgöras av drätselkammaren och i Stockholms stad av den stadens särskilda nämnd eller styrelse, som överståthållarämbetet på förslag av staden bestämmer. Vad i lagen är sagt om tillämpning av förordningen om kommunalstyrelse på landet skall med avseende på skogsaccis i annan stad än Stockholm gälla om förordningen om kommunalstyrelse i stad och beträffande nämnda stad om förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1923, och skall förty virkestaxering, som verkställs i Stockholm år 1924, avse virke, varmed under år 1923 från och med nämnda dag så förfarits, att enligt 5 § i lagen om skogsaccis och om virkestaxering avgiftsplikt för virket inträtt.

---

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl.
Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott
den 10 mars 1923.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden
LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON,
ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anför efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet följande:

Jämlikt 46 § i lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering gäller denna lag icke beträffande Stockholm. Till stöd för denna undantagsbestämmelse, som förekom även i den första lagen om skogsaccis den 18 september 1909 (nr 110), åberopades vid sistnämnda lags tillkomst, att den enda inom Stockholms stads dåvarande område befintliga skogstillgången utgjordes av de till Djurgården hörande skogarna, vilkas avkastning enligt lagens grunder syntes böra vara skattefri.

Emellertid har åberopade förhållande ändrats genom på senare åren vidtagna inkorporeringar av betydande skogsområden, och anledning torde saknas att härafter undantaga skogarna inom Stockholms stads område från tillämpningen av ifrågavarande lagstiftning.

Härtill komma emellertid ytterligare omständigheter, som göra det angeläget att bringa skogsaccislagen i tillämpning jämväl beträffande Stockholm.

Förut denna dag har Kungl. Maj:t beslutat förelägga innevarande års riksdag förslag till, bland annat, förordning om vissa ändringar i förordningen den 11 oktober 1912 (nr 275) om skogsvårdsavgift. Vid anmälan av detta förslag har chefen för jordbruksdepartementet erinrat, att före den nuvarande förordningen de skogar, som vore belägna inom området för städer, som icke tillhörde landstingsområde, utgjorde skogsvårdsavgift men icke kunnat få del av några skogsvårdsbidrag, enär inom dessa städer icke funnes några skogsvårdsstyrelser. År 1920 hade emellertid i lagen angående vård av enskildes skogar införts ett stadgande om att ifråga om skogsmark, som vore underkastad bestämmelserna i lagen men belägen inom området för stad, som nyss sagts, tillsynen skulle utövas av skogsvårdsstyrelsen inom det landstingsområde,

varav staden omgäves. Därmed skulle ock följa möjlighet att erhålla skogsvårdsbidrag för sådan skogsmark, och i sammanhang därmed hade därför en återgångsrättelse bort vidtagas i skogsvårdsavgiftsförordningen, så att dylik avgift åter skolat utgå från dessa skogar. Så hade emellertid ej skett, och det vore sådan rättelse, som nu föresloges, genom ändring i 5 § av förordningen. Skogsvårdsavgift kommer fördenskull, om den föreslagna ändringen bifalles, att utgå även från Stockholm. Då emellertid skogsvårdsavgifterna bestämmas på grundval av taxering till skogsaccis, är en sådan taxering uppenbarligen en nödvändig förutsättning för skogsvårdsavgiftsförordningens tillämpning beträffande Stockholms stad.

Jag tillåter mig framhålla, att den av mig nu ifrågasatta ändringen beträffande skogsaccislagen för sin lösning är tillräckligt motiverad, även om den föreslagna ändringen i skogsvårdsavgiftsförordningen ej vinner riksdagens bifall.

För vinnande av omförmälda syfte torde det vara tillräckligt att vidtaga ändring i 46 § av skogsaccislagen. De bestyr, som enligt lagens särskilda föreskrifter å landet åligga kommunalnämnden och i städerna drätselkammaren, torde beträffande Stockholm böra anförtros viss kommunal nämnd eller styrelse, som av överståthållarämbetet bestämmes på förslag av staden. Därjämte torde böra stadgas, att vad i lagen är sagt om tillämpningen av förordningen om kommunalstyrelse på landet skall med avseende på skogsaccis i Stockholms stad gälla om förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.

Den ifrågasatta lagstiftningen torde böra träda i kraft den 1 juli 1923. Då lagen icke synes böra avse virke, som avverkats före nämnda dag, torde ett uttryckligt stadgande i detta avseende vara på sin plats.

Föredragande departementschefen uppläser härefter ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § i lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. . . vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.